

Sygn. akt XXV C 1513/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W STOSUNKU DO POZWANEJ R. M. (1)

Dnia 20 września 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Tomasz Gal

Protokolant: protokolant Magdalena Lińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 września 2021 roku w Warszawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W.

przeciwko R. M. (1) i (...) sp. z o.o. w W..

o zapłatę

- 1) utrzymuje w mocy w całości w stosunku do pozwanej R. M. (1) nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 6 maja 2019 r. przez Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt XXV Nc 286/19,
- 2) oddala wniosek powoda o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności,
- 3) ustala, że powód wygrał niniejszy spór w całości w zakresie roszczenia skierowanego przeciwko pozwanej R. M. (1), pozostawiając wyliczenie kosztów procesu referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt XXV C 1513/21

UZASADNIENIE

Powód (...) **Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.** w pozwie z dnia 16 kwietnia 2019 r. (data nadania na poczcie) skierowanym w postępowaniu nakazowym przeciwko pozwanym (...) **sp. z o.o. z siedzibą w W. i R. M. (1)** wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym na podstawie weksla, aby pozwani zapłacili solidarnie na rzecz powoda kwotę 285.754,60 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. 16 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strona powodowa jest w posiadaniu weksla in blanco wystawionego przez pozwaną spółkę, celem zabezpieczenia roszczeń (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. wynikających z umowy kredytu złotowego w rachunku bankowym z dnia 24 marca 2015 r., które nabyła na podstawie umowy cesji z dnia 31 sierpnia 2018 r. Powód wskazał, że zobowiązanie wekslowe zostało poręczone przez pozwaną R. M. (2). Wobec niewywiązywania się pozwanej spółki z w/w umowy kredytu, umowa ta została wypowiedziana przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K., a następnie został wypełniony weksel in blanco na sumę wekslową zgodnie z wysokością zobowiązania opiewającego na kwotę 285.754,60 zł (k. 3-8).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygn. XXV Nc 286/19 w dniu 6 maja 2019 r. Sąd Okręgowy w Warszawie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. Nakaz ten nie stał się na dzień 20 września 2021 r. prawomocny co do pozwanej spółki.

Pozwana **R. M. (2)** w piśmie z dnia 19 czerwca 2019 r. zatytułowanym „sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym” stanowiącym zarzuty od nakazu zapłaty zaskarżyła ten nakaz w całości. Pozwana wskazała, iż zaległości w spłacie zobowiązań wynikających z umowy kredytu z dnia 24 marca 2015 r. nie były spowodowane złą wolą czy zaniedbaniami zarówno pozwanej spółki, jak też jej Prezesa w osobie pozwanej R. M. (1), lecz trudną sytuacją finansową (...) sp. z o.o. z siedzibą w

W.. Pozwana wskazała, iż spółka chciałaby spłacić powstałe zadłużenie ratalnie, a w konsekwencji wnosi o umożliwienie takiej spłaty (zarzuty od nakazu zapłaty pozwanej R. M. (1) - k. 126-127).

Na podstawie przedstawionego materiału dowodowego, a w szczególności na podstawie: umowy kredytu i aneksu (k.9-13 i k. 14), wezwań do wykupu weksla wraz z potwierdzeniami nadania (k. - 37,41,39-40,43-44), weksla (kopia k.25, oryginał w sejfie), deklaracji wekslowej (k.26-26v), umowy cesji z załącznikami (k. 49-67) **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 24 marca 2015 r. pomiędzy (...) Bank (...) A. z siedzibą w K. jako kredytodawcą i (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. jako kredytobiorcą zawarta została umowa kredytu w wysokości maksymalnego pułapu zadłużenia: 300.000 zł oprocentowanego według zmiennej stopy procentowej ustalonej przez bank w oparciu o stawkę WIBOR dla jednomiesięcznych depozytów międzybankowych powiększonej o marżę w wysokości 4,5 punkta procentowego w stosunku rocznym (umowa - k.9-13).

Na mocy aneksu nr (...) do umowy z dnia 24 marca 2015 r. strony ustanowili zabezpieczenie spłaty przedmiotowego kredytu w formie weksla in blanco wystawionego przez kredytobiorcę i poręczonego przez R. M. (2) wraz z deklaracją wekslową, (aneks nr (...) - k. 14-16).

Wobec powyższego celem zabezpieczenia wykonania wyżej wskazanej umowy kredytu przez kredytobiorcę, (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. jako wystawca, wręczyła kredytodawcy weksel własny in blanco zawierający własnoręczny podpis osoby umocowanej do jej reprezentacji. R. M. (2) złożyła również swój podpis z adnotacją „poręczam” ze wskazaniem miejsca i daty jako poręczyciel wekslowy (kopia weksla k.25; oryginał weksla w sejfie).

Strony umowy podpisały również deklarację wekslową podnosząc, iż w załączeniu składają weksel in blanco opatrzony klauzulą bez protestu wystawiony przez pozwaną spółkę dla zabezpieczenia umowy kredytu z dnia 24 marca 2015 r. W jej treści strony wskazały, że w razie nieuregulowania przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w sposób należyty i terminowy wierzytelności banku z tytułu tej umowy bank ma prawo wypełnić weksel na łączną sumę odpowiadającą wysokością kwocie wymagalnej wierzytelności wraz z odsetkami, prowizjami oraz wszelkimi innymi kosztami wynikającymi z przedmiotowej umowy. Ponadto R. M. (2) złożyła oświadczenie poręczyciela w którym potwierdziła udzielenie poręczenia wekslowego za w/w spółkę - kredytobiorcę i wyraziła zgodę na treść powyższej deklaracji (deklaracja wekslowa - k. 26-26v, oświadczenie poręczyciela - k. 27-27v).

Kredytobiorca nie wywiązywał się terminowo z wykonania umowy pożyczki, co spowodowało, że bank wypowiedział umowę pożyczki. Pismo zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu zostało doręczone pozwanej spółce w dniu 12 stycznia 2017 r. (oświadczenie o wypowiedzeniu umowy k. 31-32, wydruk z systemu poczty polskiej - k. 33-34).

Na mocy ugody z dnia 17 marca 2017 r. zawartej pomiędzy (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K., a (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. i R. M. (2) wskazano, iż pozwani uznają dług wobec banku w wysokości 267.813,91 zł, na którą to kwotę składają się: 250.167,60 zł z tytułu należności głównej; 10.930,35 zł tytułem odsetek umownych oraz 6.715,96 zł tytułem odsetek karnych naliczonych na dzień 17 marca 2017 r. wraz z dalszymi odsetkami karnymi od należności głównej od dnia 18 marca 2017 r. do dnia zapłaty w miesięcznych ratach w kwocie 10.000 zł począwszy od kwietnia 2017 r. aż do całkowitej spłaty roszczenia. Strony ustaliły, iż płatność tych rat nastąpi do końca każdego następującego

po sobie miesiąca na rachunek bankowy wierzyciela. Postanowiono też, iż w przypadku braku płatności w terminie lub wysokości którejkolwiek z rat dłużnik zobowiązany będzie do zapłaty pozostałej części zadłużenia wraz z wszystkimi należnościami ubocznymi, zaś dłużnik uznaje to roszczenie (ugoda - k.35 - 36).

Wobec dalszego niedokonywania odpowiednich spłat przez kredytobiorcę, powód skierował do kredytobiorcy i do poręczyciela wezwania do wykupu weksla. Wezwania te pozostały bez odpowiedzi (wezwanie - k.37,41).

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 31 sierpnia 2018 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. przeniósł na (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wierzytelność wobec (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wynikającą z umowy kredytu z dnia 24 marca 2015 r. wraz z zabezpieczeniami (umowa przelewu wraz z załącznikami - k. 49-67).

W przedsądowym wezwaniu z dnia 4 października 2018 r. powód wezwał pozwaną spółkę do zapłaty kwoty 310.840,10 zł (predsądowe wezwanie - k. 45).

Wysokość zobowiązania z tytułu przedmiotowej umowy kredytu wynosi kwotę 285, 754,60 zł (kopia weksla - k. 25).

Należność powoda nie została dotychczas spłacona.

Sąd dokonał następującej oceny dowodów:

Sąd co do zasady uznał za wiarygodne źródła dowodowe przedstawione przez strony - w zakresie w jakim miały one charakter bezsporny. Strona pozwana nie wykazała jednocześnie odpowiednimi dowodami, że wierzytelność zwróciła w jakimkolwiek zakresie zgodnie z ciężarem wynikającym z art. 6 k.c., tym samym należało uznać, iż powód udowodnił wysokość roszczenia dochodzonego w tym postępowaniu.

Należy podkreślić dodatkowo, że twierdzenia powoda nie zostały zakwestionowane przez stronę pozwaną, w tym stanie rzeczy Sąd przyjął w stanie faktycznym, iż w takiej sytuacji te twierdzenia nie zostały zakwestionowane i przyjął je za prawdziwe.

Ponadto Sąd uznał za pełnowartościowy materiał dowodowy przedstawione w niniejszej sprawie dowody w postaci dokumentów wymienionych na wstępie niniejszego uzasadnienia. Sąd rde znalazł podstaw do podważania ich autentyczności i wiarygodności. Dodatkowo należy zaznaczyć, iż przedstawione dowody były wystarczające do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu po rozpoznaniu zarzutów od nakazu zapłaty pozwanej R. M. (1) przedmiotowy nakaz zapłaty należało utrzymać w mocy w całości wobec tej pozwanej.

Powód wystąpił przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. jako wystawcy weksla oraz przeciwko poręczycielowi wekslowemu R. M. (1) z roszczeniem wekslowym wynikającym z weksla służącego zabezpieczeniu wierzytelności związanych z umową o kredyt zlotowy w rachunku bankowym nr (...). Dodatkowo należy zaznaczyć, iż przedstawiony weksel miał charakter weksla in blanco, a strony ustaliły warunki ewentualnego wypełnienia weksla w treści deklaracji wekslowej.

Wskazania wymaga, iż źródłem zobowiązania wekslowego jest umowa dochodząca do skutku przez wydanie weksla lub jego zwrócenie posiadaczowi. Zobowiązanie wekslowe, wynikające z weksla własnego, niezupełnego, wystawionego i wręzonego remitentowi w związku z zawarciem określonego stosunku prawnego powstaje, w zakresie wyznaczonym treścią nadaną mu wskutek jego uzupełnienia, z chwilą wręczenia. Ma ono charakter samodzielny i abstrakcyjny, niezwiązany z podstawą prawną przyjęcia zobowiązania (postanowienie Sądu Najwyższego z 13 lutego 2009 roku, II CSK 452/ 08, LEX nr 599754).

Ponadto, w judykaturze panuje pogląd, iż jeżeli zobowiązanie wekslowe jest ważne wystawca może, w braku skutecznych zarzutów wekslowych, podnieść zarzuty oparte na stosunku podstawowym i na ich kanwie podważać zarówno istnienie jak i rozmiar zobowiązania wekslowego ze względu na jego związek ze stosunkiem podstawowym. Spór przenosi się wówczas na płaszczyznę stosunku prawa cywilnego, który w związku z zarzutami wystawcy podlega badaniu przez sąd oceniający zasadność nakazu zapłaty (wyrok Sądu Najwyższego z 20 czerwca 2008 r., sygn. IV CSK 65/08, Legalis nr 313296, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 14 lutego 2014 r., sygn. I ACa 703/13, LEX nr 1437885).

Należy podkreślić, iż atrakcyjność abstrakcyjnego charakteru zobowiązania polega na możliwości oderwania obowiązku zapłaty od stosunku podstawowego, który jest przedmiotem zabezpieczenia, w ten sposób zabezpieczenie zyskuje znacznie na pewności. Zobowiązanie o abstrakcyjnym charakterze zostaje, zatem, oderwane od przyczyn, dla których doszło do powstania tego zobowiązania. Jest to węzeł prawny, który powstaje z samej woli zobowiązanego, niemniej jednak nie oznacza to braku jego przyczyny. Zobowiązanie abstrakcyjne nie może zatem być utożsamiane z zobowiązaniem bez przyczyny, bowiem przyczynę prawną posiada, a jedynie zostaje od niej odłączone. Każde zobowiązanie, także abstrakcyjne, posiada swoją przyczynę. Wskazać należy, iż w procesie, w którym strona powodowa wywodzi roszczenia z weksła strona pozwana jest uprawniona do podniesienia zarzutów ze stosunku podstawowego. Wynika to z zasady ograniczenia abstrakcyjnego charakteru prawnego zobowiązania wekslowego.

Ograniczenia w podnoszeniu zarzutów przez dłużników wekslowych zawarte w art. 10 i 17 prawa wekslowego służą bezpieczeństwu obrotu wekslowego i dlatego też znajdują zastosowanie tylko wtedy, gdy zapłaty od dłużnika wekslowego domaga się osoba trzecia, która nabyła weksel na podstawie czynności unormowanej w prawie wekslowym. Takich konsekwencji nie wywołuje więc zawarcie umowy cesji (również w tej sprawie), a w takiej sytuacji nabywca weksła ma status nabywcy przelewu, zaś dłużnik wekslowy może się względem niego zasłonić wszelkimi zarzutami, jakie miał przeciwko indosantowi. Zaprezentowane powyżej stanowisko znajduje uzasadnienie w treści orzeczeń Sądu Najwyższego i ich uzasadnień (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2000 r., V CKN 136/00, OSNCP 2001/6/89 i z dnia 27 kwietnia 2001 r., III CKN 341/00, OSNCP 2002/4/50, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2020 r., III CSK 324/19).

W konsekwencji, zarzuty ze stosunku podstawowego mogły zostać podniesione w przez pozwaną jako poręczyciela wekslowego w stosunku do (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. (na rzecz którego doszło do przelewu praw z weksła).

Warto też podkreślić, iż poręczyciel wekslowy odpowiada jak odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył. Zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny z wyjątkiem wady formalnej. Poręczyciel wekslowy, który zapłacił kwotę wynikającą z weksła, nabywa wynikającego z niego prawa, przeciw osobie, za którą poręczył, i przeciw tym, którzy wobec tej osoby odpowiadają z weksła (art. 32 prawa wekslowego).

Należy zaznaczyć, że pozwana nie kwestionowała samego faktu zawarcia z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. umowy o kredyt zlotowy w rachunku bankowym nr (...), wysokości istniejącego zobowiązania wskazanego w treści weksła oraz okoliczności związanych z przejściem praw z weksła na (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.. Nie podnosiła też zarzutów odnośnie prawidłowości wypełnienia złożonego do akt sprawy weksła in blanco zgodnie z deklaracją wekslową. Argumentacja pozwanej ograniczyła się jedynie do wskazania, iż zaległości w spłacie zobowiązań wynikających z umowy kredytu z dnia 24 marca 2015 r. nie były spowodowane złą wolą czy zaniedbaniami zarówno pozwanej spółki, jak też jej prezesa w osobie pozwanej R. M. (1), lecz trudną sytuacją finansową (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Pozwana podkreśliła, iż spółka chciałaby spłacić powstałe zadłużenie ratalnie, a w konsekwencji wnosi o umożliwienie takiej spłaty i wyrażenie zgody przez Sąd na zawarcie ugody w tej kwestii.

Należy podkreślić, że brak środków finansowych nie zwalnia strony pozwanej z odpowiedzialności za zaciągnięte zobowiązanie, ani też powód nie miał obowiązku odstąpienia od dochodzenia swoich należności wobec aktualnej, jak

też przeszłej sytuacji finansowej pozwanych. Również Sąd nie może na podstawie braku wypłacalności pozwanych oddalić wniesionego powództwa. W gestii Sądu nie leży ponadto wyrażanie za stronę powodową czy banku zgody na zawarcie ugody odnoszącej się do zadłużenia pozwanych czy zobowiązanie banku i powoda do jej zawarcia, zwłaszcza iż do ugody już doszło w dniu 17 marca 2017 r., lecz nie była wykonywana przez pozwanych. Marginalnie można zaznaczyć, że ewentualnie dopiero w toku postępowania egzekucyjnego pozwana będzie miała możliwość wystąpienia o umorzenie postępowania egzekucyjnego z powodu niewypłacalności.

Skoro zaś co do zasady ciężar dowodu w postępowaniu nakazowym po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty spoczywa na stronie pozwanej (tak też Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI ACa 329/11) to strona pozwana powinna była wykazać okoliczności uzasadniające uchylene nakazu zapłaty.

Reasumując, Sąd uznał, iż podnoszone przez pozwaną zarzuty okazały się bezpodstawne, przedstawiony w sprawie materiał dowodowy prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż przedmiotowy weksel zostały wypełniony zgodnie z treścią deklaracji wekslowej, a dochodzone przez powoda roszczenie ma w pełni pokrycie w wierzytelności wynikającej ze stosunku podstawowego w postaci umowy o kredyt złotowy w rachunku bankowym nr (...).

Zgodnie z art. 496 k.p.c. w razie wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, po przeprowadzeniu rozprawy sąd wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości, lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i odrzuca pozew lub postępowanie umarza.

Wobec braku innych zarzutów, które niweczyłyby weksel bądź podstawy do jego wystawienia, Sąd, na podstawie art. 496 k.p.c. utrzymał zaskarżony nakaz zapłaty w mocy wobec pozwanej R. M. (1).

Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd miał na uwadze wynik procesu, który powód wygrał w całości. Sąd na podstawie art. 108 kpc pozostawił wyliczenie kosztów procesu referendarzowi sądowemu. Zgodnie z przepisem § 2 pkt 7 i § 3 pkt 1 ppkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu w niniejszej sprawie stronie powodowej przysługują dodatkowe koszty zastępstwa procesowego ponad te wskazane w nakazie zapłaty. Obowiązek zasądzenia ww. dodatkowej kwoty wynika z faktu, że na skutek wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty pozwana przeniosła spór z fazy postępowania nakazowego do zwykłego postępowania spornego.

Mając na uwadze całokształt poczynionych powyżej rozważań Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1) (...)

2) (...)